

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 17 december 2020 (begäran om förhandsavgörande från Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg – Tyskland) – Verkställighet av europeiska arresteringsorder som utfärdats mot TR

(Mål C-416/20 PPU) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Polissamarbete och straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2002/584/RIF – Europeisk arresteringsorder – Artikel 4a.1 – Överlämnande mellan medlemsstaterna – Villkor för verkställighet – Skäl till att verkställighet får vägras – Undantag – Obligatorisk verkställighet – Utevarodom – Den eftersökta personen avviker – Direktiv (EU) 2016/343 – Artiklarna 8 och 9 – Rätten att närvara vid sin rättegång – Krav som gäller vid utevarodom – Kontroll i samband med överlämnande av den dömda personen)

(2021/C 62/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

TR

Ytterligare deltagare i rättegången: Generalstaatsanwaltschaft Hamburg

Domslut

Artikel 4a i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 ska tolkas så, att den verkställande rättsliga myndigheten – i en situation där den person som omfattas av en europeisk arresteringsorder som utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff eller en annan frihetsberövande åtgärd har undvikit att bli delgiven personlig kallelse till rättegången och, genom att avvika till den verkställande medlemsstaten, inte har närvarat personligen vid rättegången – inte får vägra att verkställa nämnda arresteringsorder enbart av det skälet att nämnda myndighet inte har getts en försäkran om att rätten till en ny rättegång enligt artiklarna 8 och 9 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden kommer att iakttas om personen överlämnas till den utfärdande medlemsstaten.

⁽¹⁾ EUT C 390, 16.11.2020.

Begäran om förhandsavgörande framställd av First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) (Förenade kungariket) den 29 juli 2020 – NB, AB mot Secretary of State for the Home Department; Intervenient: Förenta Nationernas flyktingkommissariat

(Mål C-349/20)

(2021/C 62/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Parter i det nationella målet

Klagande: NB, AB

Motpart: Secretary of State for the Home Department

Intervenient: Förenta Nationernas flyktingkommissariat

Tolkningsfrågor

För att bedöma om UNRWA:s⁽¹⁾ skydd eller bistånd i den mening som avses i artikel 12.1 a andra meningen i skyddsgrundsdirektivet⁽²⁾ har upphört att gälla för en UNRWA-registrerad statslös palestinier med avseende på stöd till personer med funktionsnedsättning:

1. Utgör bedömningen en rent historisk prövning av de omständigheter som sägs ha tvingat en sökande att lämna UNRWA:s verksamhetsområde vid den tidpunkt han eller hon gjorde det, eller är det även en framåtblickande bedömning av huruvida sökanden har möjlighet att i dagsläget åtnjuta sådant skydd eller sådant bistånd?
2. Om svaret på fråga 1 är att bedömningen omfattar en framåtblickande bedömning, är det då berättigat att analogt förlita sig på upphörandeklausulen i artikel 11, så att om sökanden historiskt sett kan visa ett skyddsskäl till att han eller hon har lämnat UNRWA:s område, åligger bevisbördan medlemsstaten att visa att detta skäl inte längre föreligger?
3. Måste det, för att det ska föreligga sakliga skäl för en sådan persons avresa som har samband med skydd eller bistånd från UNRW[A], visas att UNRWA eller den stat där UNRWA är verksamt avsiktligt har vållat skada eller berövat hjälp (genom handling eller underlåtenhet)?
4. Ska hänsyn tas till det stöd som ges till dessa personer av aktörer i det civila samhället, såsom icke-statliga organisationer?"

⁽¹⁾ United Nations Relief and Works Association (FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar)

⁽²⁾ Rådets direktiv 2004/83/EG av den 29 april 2004 om miniminormer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer skall betraktas som flyktingar eller som personer som av andra skäl behöver internationellt skydd samt om dessa personers rättsliga ställning och om innehållet i det beviljade skyddet (EUT L 304, 2004, s. 12)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře
(Republiken Tjeckien) av den 23 september 2020 – CityRail a.s. mot Správa železnic, státní
organizace**

(Mål C-453/20)

(2021/C 62/13)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Úřad pro přístup k dopravní infrastruktúře

Parter i det nationella målet

Klagande: CityRail a.s.

Motpart: Správa železnic, státní organizace

Tolkningsfrågor

1. Ska platsen för lastning och lossning vid järnvägstransport och de därmed sammanhängande spåren anses utgöra en del av järnvägsinfrastrukturen i den mening som avses i artikel 3.3 i direktiv 2012/34⁽¹⁾?
2. Är det förenligt med direktiv 2012/34 att en infrastrukturförvaltare när som helst får ändra avgifterna för användning av järnvägsinfrastruktur eller serviceanläggningar till nackdel för speditörer?
3. Är direktiv 2012/34, i enlighet med artikel 288 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, bindande för det statliga organet Správa železnic?